

In de vrede van Christus is van ons heengegaan

GERARDUS JOHANNES KAMPHUIS

echtgenoot van

Engelina Gesina Gerardis Beernink.

Hij werd geboren in Rossum 4 februari 1927 en stierf 28 december 1977 op weg naar zijn werk. De 31e december d.a.v. hebben wij bij zijn Uitvaart in de parochiekerk van de Allerh. Drieëenheid te Oldenzaal de Eucharistie gevierd gelovend dat hij door zijn dood heen Christus in zijn verrijzenis is gevolgd. Wij hebben zijn lichaam te rusten gelegd op het kerkhof van Oldenzaal.

Bijna achttien jaar lang heeft hij gelukkig en tevreden met zijn vrouw geleefd. Op elkaar aangewezen genoten zij samen van het leven in hun huis, rustig gelegen midden in het veld.

Al die jaren trok hij in de vroege morgen op zijn fiets naar zijn kantoor in Hengelo en 's avonds weer thuis gekomen, verzorgde hij zijn dieren, genoot van de natuur en zette zich aan zijn hobby's.

Sterke contacten hadden zij samen met broers en russen en het veelvuldig samenzijn versterkte hun onderlinge saamhorigheid.

Toen na de blijde kerstdagen het werk op 't kantoor hem weer riep, werd hij op weg naar Hengelo plotseling door de dood overvallen.

Zijn taak op aarde is nu volbracht en hij heeft het goed gedaan. Hij heeft nu een plaats gekregen in het Huis van God. Want ook voor hem gaat het leven door - in vrede en geluk, voor altijd.

Allen die achterblijven, zullen hem erg missen. Hij laat een lege plaats achter in zijn huis en bij zijn familie. Zij allen zijn nog onderweg - zij staan nog voor hun levenstaak. Zij zullen elkaar tot steun blijven door hun onderlinge verbondenheid. Zij weten dat zij in liefde verbonden blijven met hun dierbare overledene.

En wij allen, die dit gedachtenisprentje lezen, danken God voor zijn welbesteed leven en blijven hem gedenken in ons gebed.

In Twente drèèit de watermölle
zoo leeflik in de bekskes door.
Met 't scheprad spölt 'et held're water,
'n Möllenkolk is deep en kloor.

En ekenbeume stoat roondumme,
de geetlink ziuk in 't loof zien leed.
't Laand is vol van zukke plekskes
vuur wel ze meer te vinden weet.

't Volk, 't vèld, de boerenhuze,
dee sprekt ons door nog elken dag.
Van oale tiden, lang vervloagen,
woorvan ik geern vertellen mag.

As now dit stuksken oet mag wèrken
dat Twente wordt ekènd en 'eerd
Dan zal ik mie altied verblieden,
't Ländken is 't wisse weerd!

Voor uw blijk van medeleven en deelneming
bij het afscheid van mijn liefste man zeg ik
U mijn hartelijke dank.

Uit aller naam :

L. KAMPHUIS-BEERNINK

Koksweg 11,
post Oldenzaal